

[Jens Thoft]

står jeg ikke. For ministeren har jo selv – det foregik ganske vist, efter at vi havde skrevet betænkning, og efter at vi måtte stå og rykke svarene ud af ministeriet – gjort opmærksom på i svaret på spørgsmål 60 – det er udvalgsbilag nr. 67, hvis ellers jeg kan læse det – at han allerede i dag har den nødvendige bemyndigelse til at sikre, at indberetninger fra pengeinstitutter, vekselerere og andre, der handler med obligationer, kan ske på det rigtige indkomstår.

Det vil sige, at den lovændring, som ministeren er i gang med, og som hr. Klaus Hækkerup har helt ret i åbner en ladeport for skatteudskydelser – ingen tvivl om det – overhovedet ikke er nødvendig. Ministeren har reglen, og hvis han bare havde brugt den, så havde vi ikke haft dette problem, og så havde det været et erklæringsfelt. Hvorfor i alverden bruger ministeren ikke blot det?

SF vil bede om, at vi får sagen tilbage i udvalget, sådan at vi kan behandle denne del, for jeg synes, det er væsentligt, at der er en række af ministerens paragraffer, der overhovedet ikke er nødvendige for at sikre det, ministeren ønsker. Og han taler om regelsanering – ja, goddag min syge moster. Her er da et godt eksempel på, at man bevidst bureaukratiserer tingene og bevidst åbner ladeporte af omgælder, hvor man allerede i forvejen havde de nødvendige bemyndigelser. Det er jeg altså ikke tilhænger af.

Hr. Klaus Hækkerup gjorde helt korrekt opmærksom på problemerne omkring salg af parcelhuse og på, at ministeren altså svarer – og jeg kan ikke lade være med at citere det, ministeren siger – at selv meget kortvarige beboelsesperioder berettiger til skattefritagelse. Det gælder også, selv om beboelsen kun har strakt sig over f.eks. et par dage. I en anden sammenhæng siger ministeren, at man må forlade sig på skatteyderens udsagn om, hvorvidt han har boet der eller ikke har boet der. Ja, så er der godt nok lukket op.

L 2 er vi altså mildt sagt ikke begejstret for. Der er andre dele af forslaget, som er fornuftige nok, men vi kan jo ikke stemme om de enkelte dele, men må stemme i den sidste ende for det hele. For så vidt angår de ændringsforslag, der er stillet, har vi i betænkningen redegjort for, hvordan vi stiller os til dem.

Så er der L 3, og dér er de betændeligheder, jeg gav udtryk for ved første behandling, ikke

blevet spor mindre under udvalgsarbejdet. Når jeg alligevel vil meddele, at SF kan støtte, skyldes det først og fremmest min begejstring over, at ministeren har medtaget SF's forslag om, at lejligheder skal omvurderes, og at ministeren kalder det for en regelforenkling. Det er jeg begejstret for, ikke mindst fordi ministeren, da jeg i sin tid selv foreslog det, sagde, at det var bureaukratisk og administrativt umuligt. Og jeg kan altså godt lide den slags dobbeltmoral, når den er udstillet på sådan en præsenterbakke. Det synes jeg ministeren skal belønnes for, så det agter vi at stemme for.

Men jeg vil godt gøre opmærksom på, når ministeren taler om personalebesparelser i forbindelse med alle disse lovforslag, at selv om SF stemmer for nogle af forslagene, stemmer vi altså ikke for ministerens bemærkninger om, hvor meget der spares af personale, for dér overdriver ministeren meget, meget voldsomt. Det er selvfølgelig rigtigt, at overdrivelser fremmer forståelsen, men i de fleste tilfælde vil der skulle ansættes mere personale.

Jeg kan erindre debatten med hr. Glistrup ved førstebehandlingen; og i de fleste tilfælde vil det rent faktisk, i hvert fald i en overgangsperiode, betyde, at der skal ansættes flere, hvis der skal foregå en lige så effektiv ligning.

Dernæst L 4 om sociale fonde. Det kan SF støtte.

Så er der endelig L 5, som SF vil overveje at støtte på én betingelse. Det er, at ministeren vil love, at vi nu får de regler om konkurs og akkord, som vi har haft en betænkning liggende om. Det er nemlig meget problematisk, at man går i gang med at eftergive folk, der er gået konkurs, og folk, der har indgået akkorder, deres skatter, når vi har så sindssyge regler, som vi har, som i realiteten sikrer, at man kan trække det hele fra to gange, så det rent faktisk er statskassen, der kommer til at betale. Hvis så også den lille smule skat, folk skulle betale, kan eftergives, synes jeg da, at det går helt galt.

Så hvis ministeren vil love mig, at nu kommer de regler om konkurs og akkord, så man ikke kan trække beløb fra, man har akkorderet om, så man ikke kan trække beløb fra, man aldrig nogen sinde kommer til at betale, fordi man er gået konkurs, vil vi overveje også at støtte L 5.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):